

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת בָּא - חינוך הילדים

"וּלְמַעַן תִּסְפָּר בְּאָזְנֵי בְּנֶךָ וּבֵן בְּנֶךָ" (שמות י', ב')

שלא תהיה לו ברירה והוא יאלץ לשחרר את ישראל בעל כורחו."

"אבל הכבדתי את ליבו כדי לאפשר מופת ועוד מופת כדי לחזק את האמונה בא-ל אחד ששולט בכל מערכות הטבע, שנאמר: "לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְּנִי אֶלֶּה בְּקִרְבּוֹ" (שמות י', א').

מה התכלית בזה? כפי שנאמר: "וּלְמַעַן תִּסְפָּר בְּאָזְנֵי בְּנֶךָ וּבֵן בְּנֶךָ" (שמות י', ב'). כלומר: דע לך, הדורות הבאים הם העיקר בכל המופתים במצרים. אסור בשום פנים אופן להעביר מסר שאפשר לדון ולהתפשר על חינוך הילדים לעבודת ה'. כלל וכלל לא.

לכן כאשר פרעה שאל: "מִי וְמִי הַהֲלֹכִים?" (שמות י', ח') משה לא היסס וגם לא ביקש זמן כדי לשאול את הקב"ה אלא מיד השיב לו בגאון: "בְּנִעְרֵינוּ וּבְצִבְיָנוּ וּבְנֵי גִלְגָּה בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ" (שמות י', ט).

לפי זה מובן מדוע משה רבינו הקדים בדבריו את הנערים לזקנים. אנחנו אומנם מכבדים את הזקנים יותר מכולם, שנאמר: "וְהִדְרָתָּ פְּנֵי זָקֵן" (ויקרא י"ט, לב), אבל במה שנוגע לחינוך- חינוך הילדים הוא מעל לכל. משה רבינו ידע כי דור ההמשך הוא בראש מעיינינו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מבשרת ציון

צאת לכת

שבת	כניסת לכת	צאת לכת	ריבון תם
י"ג	16:25	17:37	18:12
י"ד	16:43	17:36	18:07
ט"ו	16:43	17:36	18:07
ט"ז	16:45	17:38	18:11

לפני שהקב"ה הביא את מכת הארבה על מצרים, הקב"ה הסביר למשה על מה היתה העקשנות הגדולה והבלתי מובנת של פרעה.

בורא עולם הוסיף להסביר לו את מטרת מכות כולן, שנאמר: "וַיֹּאמֶר ה' מִשָּׁה בֹא אֵל פְּרָעֹה כִּי אֲנִי הַקְּבָדְתִּי אֶת לְבוֹ וְאֶת לֵב עַבְדּוֹ לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְּנִי אֶלֶּה בְּקִרְבּוֹ" (שמות י', א').

עוד הקב"ה הוסיף: "וּלְמַעַן תִּסְפָּר בְּאָזְנֵי בְּנֶךָ וּבֵן בְּנֶךָ" (שמות י', ב'). צריך להבין מדוע הקב"ה במהלך כל שבע המכות הראשונות לא אמר למשה כי המכות שמביא על מצרים נועדו לא רק לשחרר את בני ישראל אלא גם ובעיקר כדי לספר לדורות הבאים ולחזק את אמונתם בא-ל אחד ששולט בכל מערכות הטבע?

מדוע הקב"ה המתין ואמר לו זאת דווקא עכשיו כאשר נותרו שלוש מכות אחרונות ליציאת מצרים?

הקב"ה ישתבח שמו רואה את העתיד. ה' ידע כי אחרי שפרעה חווה את שבע מכות שכולן באו עליו כדברי משה, כאשר יתבשר על מכת הארבה הוא עתיד להישבר ולומר: "לָכוּ עַבְדּוֹ אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם. מִי וְמִי הַהֲלֹכִים?" (שמות י', ח').

הקב"ה ידע שמשה רבינו עלול להתפעל מההסכמה של פרעה לשחרר את העם וזו הפעם הראשונה עוד לפני שהמכה באה עליו.

משה עלול להיכנס למשא ומתן עם פרעה ולומר לו: "אני אבדוק ואשאל את בורא עולם". לפיכך הקב"ה אמר לו מראש: "דע לך, אני יכול לתת לפרעה מכה אחת קשה וארוכה עד

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר לאה בת תמר אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזירי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגנט רותית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס ולידל אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזירי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוויים - חלק ג'

האם הדלקת תנור באמצעות מכשיר נייד או שעון שבת נחשבת להדלקה על ידי יהודי?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: !

כאשר מתבצעת הדלקת תנור על ידי שעון שבת, יש אומרים שלא מועיל אפילו אם היהודי יכוון את השעון כדי שידליק את התנור. יש מקילים, וכן נראה עיקר, מכיוון שלא גרע מזריקת קיסם על ידי ישראל שמועילה בפת. **הערה:** כך הורה הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל, הובא בקובץ בית הלל (גליון כו עמוד צא). הגר"נ קרליץ בספר חוט שני (שבת כרך ד קובץ ענינים חיו"ד) נשאר בצ"ע שהרי בלי מעשה הגוי המאכל לא היה מבושל או אפוי. בספר שבות יצחק ח"ו (עמוד עב) הביא בשם הגרי"ש אלישיב זצ"ל שאם יהודי כיוון שעון שידלק התנור מאליו והגוי מכניס לתוכו, מכיוון שבזמן האפיה ההדלקה נעשית מאליה, לא ניכר יד היהודי בעסק האפיה ולא מהני, ע"ש. בשו"ת תשובות ונהגות ח"ג (סימן רג) העלה להחמיר בזה, אולם בשו"ת מנחת יצחק ח"ד (סימן כח אות ד) העלה להקל. כך פסק בשו"ת שבט הלוי ח"ט (סימן קסד) שמועיל שיהודי יכוון שעון שידליק את התנור מאוחר יותר. כ"כ בשו"ת אבן ישראל ח"ט (סימן ע) ובשו"ת דברי דוד ח"ד (יו"ד סימן יא). מה שהביא בספר שבות יצחק הנזכר בשם הגרי"ש אלישיב זצ"ל להחמיר. בספר ישא יוסף להגר"י אפרתי (חיו"ד סימן ט) הביא בשמו שאפשר להקל על ידי שעון אבל ודאי לא לאורך זמן. שוב ראיתי שכן העלה להקל בשו"ת בנין אב ח"ו (סימן מה).

מותר ליהודי להדליק את התנור על ידי שלט רחוק לצורך אפיית הפת. **מקורות:** שו"ת אבן ישראל (שם). כתב בספר שבות יצחק ח"ו (פ"ז סימן ב) שהיהודי יכול להדליק את התנור על ידי חיוג מספר טלפון שמפעיל מצית חשמלי מכיוון שהדלקת התנור נעשית מיד עם מעשה היהודי.

בימנו שניתן להדליק תנור באמצעות מכשיר נייד, הדבר נחשב להדלקה על ידי יהודי.

גוי שאפה פת או שאר מיני מאפה ללא עזרת ישראל כלל, אפילו קרמו פני הפת בתנור, אפשר שהיהודי יעשה פעולה כל שהיא כל עוד המאפה צריך לחום התנור ומשביח באפייתו. אולם אם הגוי הוציא את הפת מהתנור, מכיוון שאפייתה נגמרה, אין תקנה להחזירה על ידי יהודי מכיוון שנגמר כל צרכה. **הערה:** שו"ע (שם סי"ב) כתב: יש מי שאומר שאפילו הגוי הוציא את הפת יש תקנה להחזירו לתנור על ידי יהודי אם הוא משביח, ע"כ. נראה העיקר כמ"ש מרן בסתם שמועיל דווקא כשהפת עדיין נמצאת בתנור. כ"כ הרב זבחי צדק (שם אות לח) וכ"כ הרב קפ החיים (שם אות סג). מה שכתב בשו"ת דברי דוד לרב טהרני ח"א (סימן א אות ד) אחר המחילה זה אינו.

פת גויים שיהודי עשה ממנה צנימים, יש שמתירים לאכול אותה. **מקורות:** שו"ת אבני נזר (סימן צב). ע"ע שו"ת תשובות ונהגות ח"א (סימן תמד). מכיוון שהיהודי השביח את הפת.

יש אוסרים מכיוון שהפת היתה אפויה כל צרכה, ומה שעשה אותו צנימים, אינו אלא מאכל לחולה מעיים. **מקורות:** קובץ מבית לוי ח"ח (חיו"ד). לכאורה נראה לדייק כן מדברי השו"ע (שם) שאין איסור פת גוי - "כל שהפת צריכה לחום התנור". כאן קודם שעשה צנימים, הפת אפויה כל צרכה ואינה צריכה לחום התנור כלל. שוב ראיתי בשם הרה"ג עזריאל אוירבך שליט"א שדייק להחמיר מדברי השו"ע הובא בקובץ מוריה (שבט תשע"ג). כן העלה בספר נעם בהלכה (סימן ז ס"ה). ע"ע שו"ת שואל ונשאל ח"א (יו"ד סימן לג).

חִכְמַת הָרֵב

בעיר של הגאון ר' משה יצחק סגל זצ"ל (אב"ד טבריה) יהודים רבים התפרנסו מסחורות שנמכרו במכירות פומביות גדולות שהממשלה ערכה לסחורות שלא נפדו במכס. יום אחד התמנה פקיד מכס שהיה צורר ישראל. הוא חישב את המכס למעלה מן הקצוב בחוק והעלה את המחיר עד שלא השתלם לפדות את הסחורה. היהודים בצר להם פנו לרבינו וביקשו שייעץ להם כיצד להתגבר על מעללי הגוי הרשע. הרב החליט ללמד את הפקיד לקח. הרב קרא לאחד מסוחרי העיר וביקש ממנו שיסע לפרוסיה ויקנה כמות גדולה של כפפות שהיתה סחורה מבוקשת ויקרה. הרב ציווה עליו לשלוח את הסחורה לטבריה בשני משלוחים שונים: משלוח ראשון - רק כפפות ימניות ומשלוח שני - רק כפפות שמאליות. האיש עשה כמצוות הרב.

הפקיד כהרגלו הטיל מכס עצום. הסוחר לא הסכים לפדות ולכן משלוח הכפפות הוצע למכירה פומבית. היבואן עצמו השתתף גם במכירה. כשהתחילה המכירה הפומבית היבואן ביקש לבדוק בעצמו את הכפפות. החבילות נפתחו ולפתע נפלטה זעקה מפיו: "אוי ואבוי, כל הכפפות שמאליות!". מובן מאליו שאף אחד מהסוחרים לא הסכים לפדות את הכפפות מכיוון שאין מה לעשות בהן. היבואן פדה אותם בפרוטות. כשבוע לאחר מכן הגיע משלוח נוסף של כפפות. החבילות נפתחו והנה התברר כי הפעם כל הכפפות ימניות! פקיד המכס כמעט קיבל שבץ אבל לא היתה לו ברירה והוא נאלץ לשחרר גם את הסחורה הזאת עבור פרוטות מכיוון שאף סוחר מלבד היבואן לא היה מוכן לקנות משלוח עצום של כפפות ימניות...

כך הגאון ר' משה יצחק סגל אירגן בכל פעם מערכה מתוכננת כשהוא מפתיע חדשים לבקרים את פקיד המכס הרשע עד שאותו פקיד נכנע והפסיק להציק ליהודי המקום ולגבות דמי מכס עצומים למעלה ממה שקצוב בחוק (מעובד מתוך 'במחיצתם של גדולי הדור')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משיגחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הצדיק הרב חיים כפואי זצ"ל

הצדיק הרב חיים כפואי זצ"ל - נולד בשנת ה'ש (1540) באלג'יר. משפחתו גורשה מפורטוגל בשנת ה'קנ"א (1391). הכריחו את המגורשים האלו ללבוש גלימה שמסתיימת בכובע מחודד שנקרא '**כפואן**', מכאן שם המשפחה כפואי. לימים עבר עם משפחתו למצרים. למד קבלה עם המקובל האלוקי רבינו האריז"ל זיע"א. שימש כדיין עם הגה"ק רבי בצלאל אשכנזי (בעל ה'שיטה מקובצת'). היגר לאלכסנדריה שבמצרים, ששימשה באותם ימים כמרכז החיים הכלכליים של מצרים. לאחר מכן עבר מאלכסנדריה לעיר דמיאט שבמצרים. רבינו תיאר בחיבוריו את חוסר שלוותו במצבו שנאלץ לגלות ממקום למקום. שימש כראש ישיבה במצרים וכראב"ד. כונה בשם 'סבא דמשפטים'.

נודע כבר פלוגתא של החכם הגה"ק יעקב קאסטרו הרב של מצרים. התואר 'בעל הנס' נלווה לשמו לאחר שבזקנותו התעוור ואנשים ריננו עליו כי לקח שוחד ולכן התקיים בו הפסוק שכתוב בתורה: "כִּי הַשְּׁחָד יַעֲוֶר עֵינֵי חֲקָמִים" (דברים ט"ז, י"ט). רבינו ביקש מהגבאי לכנס את כל היהודים בבית-הכנסת בשבת. רבינו עמד ליד הדוכן שבו היה מונח ספר התורה וביקש מאת בורא עולם שיפקח את עיניו אם הוא לא לקח שוחד ואכן נפקחו עיניו. לאחר הנס הגדול שאירע לו, הקדיש את מרבית זמנו לכתובת ספרו על התורה 'באור החיים', רמז על הנס הגדול שבו מאור עיניו חזר אליו. רבינו רצה לעלות לארץ הקודש אבל לא עלה בידו. נפטר ב-י"ב שבט ה'שצ"א (1630). חי כ-90 שנה. ציונו בבית-העלמין העתיק במצרים.

בית-כנסת בקהיר נקרא על שמו. מסורת בידי יהודי מצרים שרבינו התפלל באותו בית-כנסת. גם בארץ יש מספר בתי כנסת שקרואים על שמו. מקום ציון קבורתו נחשב למקום מקודש ליהודי מצרים. כל מי שחפץ וזקוק לישועה, לפני שעולים לקבר, חולץ את הנעליים וזוחל עד הקבר עם הידיים ועל הברכיים. רבים מתפללים בימנו על קברו של רבינו וזוכים לראות ניסים ונפלאות.

מרבתינו: הגאון ר' יצחק בירב, המקובל האלוקי ר' יצחק לוריא אשכנזי (רבינו האריז"ל זיע"א. רבו בקבלה). **מספריו:** **באור החיים** - דרושים וביאורים על התורה **ספרי חיים** - קובץ דרשות ופירושים למדרשי הלכה מכילתא, ספרא וסיפרי ומעט סימנים מחידושו על התלמוד.

ל הלק סיפור מופלא שהתרחש עם בעל המעשה שביקש להגיע לקברי צדיקים במצרים: לאחר מלחמת יום הכיפורים טסתי בטיסה הראשונה שיצאה למצרים. התרגשתי מאוד. זה מכבר גמלה בליבי ההחלטה כי בבוא היום אסע להשתטח על הציון של רבי יעקב אביחצירא זיע"א. לאחר נסיעה של כארבע שעות מקהיר לדמנהור הגעתי לאוהל הקדוש. התרגשותי היתה גדולה. נכנסתי בדחילו ורחימו וגיליתי ארבעה קברים. לצידו של הרב אביחצירא קבורים שלושה אנשים נוספים, שהוא סיכם איתם שיערכו לו טהרה ומיד יסתלקו מהעולם.

טיסתי חזרה נועדה לאותו ערב. סיימתי להתפלל תפילת מנחה וספר רביעי שבתהילים ושאלתי את המקומיים: "האם יש עוד קבר יהודי במצרים?". ישיש ערל אמר לי שבקהיר שוכן הציון של רבי חיים כפואי, 'רבי חיים בעל הנס', כפי שמכנים את תלמידו הגדול של רבינו האריז"ל בגלל הנס שאירע לו: כאשר חשך מאור עיניו ל"ע, יצאו עליו רינונים כי נטל שוחד כפי שהכתוב אומר "כי השוחד יעוור". רבינו הלך לארון הקודש ונשא תפילה: "אם נטלתי שוחד, שאשאר עיוור לכל ימי חיי, אם לא, שאשוב לראות כאחד האדם". בו במקום חזר מאור עיניו.

חזרתי למונית וביקשתי מהנהג לנסוע אל 'קברה אל יהוד בקיירו'. נסענו ארבע שעות. בינתיים היום החשיך והגענו בעלטה כבידה לקהיר. הנהג הוביל אותי לבית הקברות ואמר: "זה המקום". ירדתי מהמונית וראיתי בית עלמין. הדלקתי נר כדי לראות טוב. התבוננתי ימין ושמאל וראיתי סמל מגן דוד על הקברים. ידעתי שאני נמצא בבית קברות יהודי. אבל היכן הציון של רבינו?

ראיתי מעין בית. תיארתי לעצמי כי זה המבנה שנבנה על גבי הציון של הצדיק. כשהתקררתי לשם, ראיתי כי הבית פרוץ לארבע רוחות השמיים ואין בו דלת. התכוונתי להיכנס ואז הרגשתי כמין יד נעלמה תופסת ומושכת אותי אחורה בכוח. הסתובבתי בבהלה לאחורי ולא ראיתי שום אדם. בשרי נעשה חידודין חידודין וכל גופי צמרמורת. שעת לילה בתוך בית קברות חשוך ואפל. מי משך אותי ולא נתן לי להיכנס?

הצצתי בזהירות פנימה וראיתי בור עמוק בגובה עשרות מטרים שמספק מים לכל הכפר והאזור. כפסע הפריד ביני לבין טביעה במצולות של הבור העמוק. כשקלטתי את עוצמת הנס עיניי זלגו דמעות. יכולתי להיבלע בבור, ולא היה נודע כי אני כאן. אמרתי: "רבי חיים כפואי, אני מאמין שצדיקים במיתתם קרויים חיים. עשיתי השתדלות רבה לבוא לכאן. אם תרצה שאבוא עד קברך, עשה איתי נס". מרחוק ראיתי אורות מרצדים. ג'פ צבאי מצרי היה מולי. נהג הג'פ שאל את נהג המונית שלי: "מה אתה עושה בבית-עלמין יהודי?". הוא ענה כי הביא איתו "שייח' ישראלי" שמחפש מקום קדוש. החיילים רמזו לנו שניסע אחריהם. חששתי מפני הבאות ונשאתי תפילה לבורא עולם. הם הורו לי להיכנס למונית שאיתה באתי והמונית התחילה לנסוע אחרי הג'פ שלהם.

לאחר נסיעה של כשמונה דקות הם עצרו בתוך חצר מגורים. החיילים הצביעו על קבר בתוך חצר בית והודיעו: "כאן הציון של הצדיק". התכופתי אל המצבה של רבינו ואמרתי פרק תהילים בצעקות רמות. מאות מבני השכונה יצאו ונאספו לראות את השייח' הישראלי נושא תפילה על ציון הצדיק בחצר הבית. מספר דקות לאחר מכן הוריתי לנהג לדהור לכיוון שדה התעופה.

מִידָה כְּנֶגֶד מִידָה

לשלל. אני לא מאחל לאף אחד לעמוד במקום בו הוא נעשה לפתע חסר כל ונזקק לחסדי אחרים. בכל זאת, אני מודה לבורא עולם שזה קרה באופן שאני מוקף באנשים טובים שרק רוצים לעזור.

זה הביא אותי לכוונה נוספת בברכה "שלא עשני גוי". רק אצל יהודים יש התגייסות מופלאה כזאת. הרצון לעזור לזולת בצורה מדהימה קיים רק אצל היהודים.

יום טוב הראשון עבר עלינו בהתרוממות הרוח. הקושי התחיל עם צאת החג. חול המועד התחיל ועימו הצורך להחליף את הבגדים שעל גופנו בבגדים אחרים.

הבגדים שכובסו זה מכבר נדפו ריח עשן. חלקם הפכו לאפר. שוב לא יכלו לשמש אותנו. שכנים טובים יצרו קשר עם ארגוני צדקה. קיבלנו הודעה להגיע לחנות מסוימת שתיפתח במיוחד לכבודנו בחול המועד.

למרות העומס שהיה לבעלת החנות לפני החג וחופשת חול המועד בעלת החנות עזבה את הבית ובאה לפתוח עבורנו את החנות כפי שוועד הרבנים ביקש ממנה.

בעלת החנות נתנה לנו שירות מכל הלב. נוות ביתי לאחר מכן סיפרה לי כי היא חיכתה בסבלנות עד שנמדוד ונבחר את הבגדים כאילו הגיעו ביום רגיל לקניה רגילה.

סיפורנו הבווער נגע לליבה של בעלת החנות והיא החליטה להשתתף בהוצאות. היא העניקה לנו הנחה מיוחדת כדי לשמח אותנו בזמן שמחנתנו.

היא העניקה למשפחה שלי הרגשה טובה כל כך שכבר לא היה ברור מי עושה חסד למי. עד לרגע זה אני תוהה- מי עשה עם מי חסד גדול יותר.

בהושענא רבה פרצה שרפה בגני גאולה בקומת החניה. היו שם מחסנים מלאים וגדושים בכל טוב. השריפה פגעה בכלם- מלבד במחסן אחד.

האש לא פגעה רק במחסן של בעלת החנות 'שלנו'. זו שבאה ופתחה לנו את החנות במיוחד. האש לא פגעה בו וכל הציוד שבתוכו נותר ראוי לשימוש.

הנס של בורא עולם היה שקוף. היא עשתה חסד עם ניצולי אש, פתחה את החנות ונתנה הנחות משמעותיות ומידה כנגד מידה לא בטלה- כל רכושה ניצל מהאש.

ההשגחה המופלאה היתה כאן מוחשית כל כך שהיא הותירה אותנו עם תחושה מתוקה, כי עם הקושי וההעלם שבשריפה שכילתה את כל הדברים בבית, אנחנו מתחזקים בידיעה שבורא עולם משגיח על הכל בצורה מדוקדקת עד גרגיר האפר האחרון.

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך הספר 'אמונה שלימה' מאת ידידי ורעי, ר' צבי נקר. יש בסיפור זה כדי ללמד אותנו כי מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם.

כאשר האדם עושה חסד עם הזולת, הרי שעד מהרה יגלה שבורא עולם ירעיף עליו חסד גדול בחזרה. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

י"ד תשרי, ערב יו"ט של חג הסוכות הוא אחד הימים העמוסים ביותר בשנה. כולנו עסוקים מאוד. נוות ביתי שתח' ניצחה על המלאכה הן בשינוע הכביסות והן בבעבוע הסירים.

חג הסוכות עומד להגיע. הבית שוקק חיים: ילדים, משחקים, בגדים, קישוטים, נעליים, גרביים, כל טוב מכל סוג. בשקט בשקט מתחילה הדרמה בחדר הכביסה.

מכונת הייבוש מקרטעת. משהו התחמם שם יותר מדי, מתחמם עד שהוא בוער. עשן יוצא ממכונת הייבוש. תוך רגעים ספורים מרגישים כולם בסכנה. ריח האש מכה בחוטמנו וכולנו נמלטנו על נפשנו.

האש הופכת את הבגדים המכובסים לכבוד החג למאכולת אש. העשן הולך ועובר את חדר הכביסה ומגיע אל החדר. החדר- כולו עשן, המיטות, הארון, השולחן- הכל בבית נשרף.

בחוף מייללות הסירנות, מכבי אש וכוחות ההצלה. הכבאים מתחילים להשתלט על השריפה. לאחר מספר דקות הם הצליחו במלאכתם. השריפה כבתה והאש נעצרה.

אנחנו סופרים את בני המשפחה, כולם ב"ה בסדר. הודו לה' כי טוב. אנחנו נשארנו בחיים, אבל אין שום אפשרות לחזור הביתה. אי אפשר להשתמש בשום דבר שנמצא בו.

מה שלא כילתה האש- עלה בעשן. מה שהעשן לא פגע בו, ניזק מהמים שכיבו את האש. עמל אדיר בימים הקצרים שבין יום כיפור לסוכות נשרף כליל. אין לנו דבר- לא סוכה ולא ארבעה מינים, לא חלות ולא דגים, לא מיטות ולא בגדים.

לא הספקנו לעמוד ולבכות, כי עמך ישראל הצדיקים והיקרים קלטו מיד את המצווה שהזדמנה לפתחם. השכנים הנפלאים ניגשו אלינו בזה אחר זה והזמינו אותנו לסוכה שלהם.

חגגנו את חג הסוכות בבתי נדיבים. קיבלנו כל טוב: חלות, דגים, סלטים, מנות פתיחה ומנות קינוח, דברי תורה וחיזוק והעיקר סוכה.

סוכה קדושה לשבת בה, בצל האמונה, ולהודות לבורא על שהשליך חמתו על עצים ואבנים, והותיר לנו את נפשנו

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוקו דב ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה מרים בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרהה ז"ל אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעמה ע"ה אילנה (מחרוזה) בת שרה ע"ה אליאור בן פרידה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל שושנה בת נעמי ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל קאסנא בת גדיטו ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה שרה בת נקיס ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל